

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 237/06-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. júla 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. Š. Č., bytom T., zastúpeného advokátom JUDr. J. L., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 246/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. Š. Č. **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 12. júna 2006 doručené podanie Ing. Š. Č., bytom T., zastúpeného advokátom JUDr. J. L., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 246/05, ktoré bolo označené ako „*Sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky proti*

porušovaníu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach vedenom pod sp. zn. 4 Co 246/05“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 246/05.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti okrem iného uviedol:

«Sťažovateľ Ing. Š. Č., A. T. AB - T. (ďalej len „sťažovateľ“) doručil 27. mája 2004 Okresnému súdu Trebišov žalobu vo veci náhrady škody vo výške 190 000 Sk proti odporcovi V., spol. s. r. o. (ďalej len „odporca“).

Vzhľadom na skutočnosť, že sudcovia Okresného súdu Trebišov uplatnili námietku zaujatosti Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 12 NcC 57/04-28 zo dňa 14. júla 2004 prikázal vec na ďalšie konanie a rozhodnutie Okresnému súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“). Okresný súd uznesením z 11. novembra 2004 vyzval sťažovateľa, aby upresnil petit návrhu a predložil LV k podzemnej pivnici, v ktorej mal odporca spôsobiť škodu. Sťažovateľ na požiadavku okresného súdu odpovedal podaním z 20. decembra 2004, v ktorom zároveň žiadal uskutočnenie ohliadky na mieste samom. Následne sťažovateľ podaním z 26. januára 2005 urgoval u okresného súdu vykonanie ohliadky a ustanovenie znalca. Okresný súd uznesením z 4. marca 2005 nariadil vo veci znalecké dokazovanie znalcom z odboru stavebníctva Ing. Z. W.

Po námietke odporcu okresný súd uznesením z 7. júla 2005 zrušil svoje uznesenie, ktorým nariadil znalecké dokazovanie znalcom Ing. Z. W. a v ten istý deň uznesením č. k. 8 C 165/2004-138 nariadil vo veci znalecké dokazovanie organizáciou z odboru poľnohospodárstvo, odvetvie vinárstvo a vinohradníctvo Poľnohospodárskym znaleckým ústavom SPU v Nitre a uložil sťažovateľovi povinnosť, aby zložil preddavok na trovy dôkazu vo výške 10 000 Sk. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ v zákonnej lehote odvolanie.

Keďže okresný súd vo veci v ďalšom období nekonal, sťažovateľ doručil 8. decembra 2005 predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prieťahy v súdnom konaní. Z odpovede

predsedníčky okresného súdu na jeho sťažnosť z 19. decembra 2005 sa sťažovateľ dozvedel, že spis 8 C 165/04 je v dôsledku odvolania žalovaného od 8. augusta 2005 ešte stále na krajskom súde. Podľa informácií sťažovateľa sa na krajskom súde vec vedie pod sp. zn. 4 Co 246/05.

Vzhľadom na skutočnosť, že krajský súd vo veci dlhodobo nekonal, sťažovateľ podal 17. mája 2006 sťažnosť na prietahy v súdnom konaní, ktorú adresoval predsedovi krajského súdu. Na sťažnosť sťažovateľa reagoval listom Spr. 10020/06 z 29. mája 2006 JUDr. J. M., poverený vybavovaním sťažností, v ktorom informoval sťažovateľa, že vo veci bolo nariadené pojednávanie na 26. júna 2006 a označil sťažnosť sťažovateľa ako nedôvodnú, keďže „odvolacie pojednávanie bolo nariadené podľa poradia“.»

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť a následne vydal vo veci tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa Ing. Š. Č... na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote upravené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 246/05 porušené boli.

2. Krajskému súdu v Košiciach prikazuje, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 4 Co 246/05 konal bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľovi Ing. Š. Č... priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 50 000 Sk (slovom päťdesiatisíc slovenských korún), ktoré mu je Krajský súd v Košiciach povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Sťažovateľovi Ing. Š. Č... priznáva náhradu trov konania vo výške..., ktorú je Krajský súd v Košiciach povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. J. L. do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti návrhu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov.

Za zjavne neopodstatnený návrh možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, IV. ÚS 188/03).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 246/05 o jeho odvolaní proti uzneseniu o uložení povinnosti zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania.

Zo sťažnosti sťažovateľa vyplynulo, že smeruje proti nečinnosti krajského súdu. Krajskému súdu bol spis okresného súdu doručený v dôsledku odvolania sťažovateľa 8. augusta 2005, kde bol vedený pod sp. zn. 4 Co 246/05. Aj keď možno konštatovať prietahy v označenom konaní (približne 10 mesiacov), tieto nedosahujú takú intenzitu zbytočných prietáhov v konaní, ktorá by signalizovala možnosť vyslovenia porušenia tohto základného práva sťažovateľa v označenom konaní.

Ústavný súd tiež konštatuje, že podanie sťažnosti orgánu štátnej správy súdov bolo vzhľadom na okolnosti prípadu formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať. Sťažnosť bola totiž podaná 17. mája 2006 a doručená krajskému súdu, ktorý ju vybavil 29. mája 2006, v čase, keď už bolo nariadené neverejné zasadnutie senátu, za účelom rozhodnutia v namietanej veci. Krajský súd pritom o návrhu (odvolaní) sťažovateľa rozhodol 26. júna 2006 (sťažnosť na porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy bola ústavnému súdu doručená 12. júna 2006).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po jej predbežnom prerokovaní pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2006